

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314203941
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5314203941.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej: V. Q., nar. XX.X.XXXX, XXX XX K. XX, v konaní o zaplatenie 119,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C 78/2014-90 zo dňa 7. septembra 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/78/2014-125 zo dňa 27.11.2017 vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá v spojení s výrokom III. o nároku na náhradu trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C 78/2014-90 zo dňa 7. septembra 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/78/2014-125 zo dňa 27.11.2017 v napadnutom výroku II., ktorým žaloba vo zvyšku bola zamietnutá v spojení so závislým výrokom III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva, p o t v r d z u j e .

Žalovaná n e m á n á r o k na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. konanie o žalobe v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zo sumy 470 Eur od 26.3.2011 do 10.4.2012, zo sumy 450 Eur od 11.4.2012 do 24.9.2012, zo sumy 400 Eur od 25.9.2012 do 6.12.2012, zo sumy 370 Eur od 7.12.2012 do 23.5.2013, zo sumy 350 Eur od 24.5.2013 do 11.11.2013, zo sumy 234,87 Eur od 12.11.2013 do 15.12.2013 a zo sumy 119,74 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia zastavil. Podľa výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorý formou tlačiva A - návrhom na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, sa domáhal voči žalovanej zaplatenia zmenkovej sumy 119,74 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 470 Eur od 26.3.2011 do 10.4.2012, čo predstavovalo sumu 448,82 Eur, zo sumy 450 Eur od 11.4.2012 do 24.9.2012, čo predstavovalo sumu 187,88 Eur, zo sumy 400 Eur od 25.9.2012 do 6.12.2012, čo predstavovalo sumu 73 Eur, zo sumy 370 Eur od 7.12.2012 do 23.5.2013, čo predstavovalo sumu 155,40 Eur, zo sumy 350 Eur od 24.5.2013 do 11.11.2013, čo predstavovalo sumu 150,50 Eur, zo sumy 234,87 Eur od 12.11.2013 do 15.12.2013, čo predstavovalo sumu 19,96 Eur, zo sumy 119,74 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia, úroku vo výške 6% ročne zo zmenkovej sumy 470 Eur od 9.6.2011 do 10.4.2012, čo predstavovalo sumu 23,80 Eur, zo sumy 450 Eur od 11.4.2012 do 24.9.2012, čo predstavovalo sumu 12,35 Eur, zo sumy 400 Eur od 25.9.2012 do 6.12.2012, čo predstavovalo sumu 4,80 Eur, zo sumy 370 Eur od 7.12.2012 do 23.5.2013, čo predstavovalo sumu 10,22 Eur, zo sumy 350 Eur od 24.5.2013 do 11.11.2013, čo predstavovalo sumu 9,90 Eur, zo sumy 234,87 Eur od 12.11.2013 do 15.12.2013, čo predstavovalo sumu 1,31 Eur, zo sumy 119,74 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3%

zmenkovej sumy 1,57 Eur a náhrady trov konania. Okresný súd poukázal na tvrdenia žalobcu, ktorý uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 16.9.2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Do textu zmenky bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 26.3.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 350,26 Eur na zmenkovú sumu a 0 Eur na úroky. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil fotokópiu zmenky.

2. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia poukázal na to, že jeho pôvodné rozhodnutie, rozsudok č.k. 8C 78/2014-25 zo dňa 16.3.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C 78/2014-59 zo dňa 24.3.2016 bol uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/58/2016-72 zo dňa 30.6.2016 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

3. Okresný súd v novom konaní a rozhodovaní aplikoval Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 druhá veta CSP a z titulu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne z jednotlivých súm a za obdobie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti I. rozsudku okresného súdu zastavil.

4. Okresný súd poukázal na svoj postup, keď nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie aj exekučným spisom. Po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom a zastavení konania v tejto časti, predmetom sporu zostal nárok na zaplatenie zmenkovej sumy 119,74 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,06% denne z jednotlivovo vyjadrených súm a obdobia tak, ako uviedol okresný súd v odseku 7. svojho rozsudku, 6% ročný úrok, spolu so zaplatením zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy 1,57 Eur a náhrada trov súdneho konania. K podaniu JUDr. Patrika Podhorského zo dňa 31.10.2014 na č.l. 17 spisu, ktorým bol oznámený vstup do konania Občianskeho zrušenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov ako pôvodne označený vedľajší účastník na strane žalovanej ako spotrebiteľa okresný súd uviedol, že bolo potrebné aplikovať ust. § 89 a § 95 CSP. Okresný súd tento subjekt vyzval, aby najneskôr do termínu pojednávania oznámil, či bude žalovanú v konaní zastupovať (buď ako všeobecný zástupca podľa § 89 CSP alebo ako osobitný subjekt podľa § 95 CSP). V takom prípade je potrebné doručiť splnomocnenie na zastupovanie žalovanej alebo súhlas žalovanej a dostaviť sa na pojednávanie. Výzva bola prevzatá dňa 8.8.2016, pričom ku dňu rozhodovania okresným súdom tento subjekt, ani jeho právny zástupca na výzvu okresného súdu nereagovali, preto okresný súd mal za to, že žalovanú v konaní nezastupuje. Okresný súd po nariadenom pojednávaní a vykonanom dokazovaní, oboznámení sa so zmenkou, exekučným spisom sp. zn. 8Er/1351/2012, spotrebiteľskou zmluvou k zabezpečeniu ktorej bola zmenka vystavená, dospel k záveru, že vo vyššej časti je nevyhnutné žalobu žalobcu zamietnuť.

5. Okresný súd uviedol, že dňa 16.9.2009 bola uzatvorená Zmluva o úvere č. 508600110, ktorou veriteľ, a to spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. poskytol v prospech žalovanej ako fyzickej osoby úver v sume 250 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v celkovej sume 492 Eur v 12tich mesačných splátkach po 41 Eur počnúc dňom 15.10.2009. V zmluve nebol uvedený úrok, iba výška poplatku 242 Eur bez jeho konkretizácie a uvedenia RPMN, ako aj priemernej hodnoty RPMN. Okresný súd poukázal na článok 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Žalovaná dňa 16.9.2009 vystavila vlastnú zmenku, obsahom ktorej bol záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. sumu 470 Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25% denne z tejto sumy od 25.3.2011. Zmenka bola vystavená ako vistazmenka a bola opatrená doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a za miesto platenia bolo určené sídlo pôvodného zmenkového veriteľa, a to spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. Z rubovej strany zmenky vyplývalo, že táto spoločnosť zmenku indosovala na rad žalobcu. I napriek tomu, že v zmluve o úvere bolo uvedené, že finančné prostriedky sa poskytujú na výkon povolania žalovanej, okresný súd mal za to, že táto zmluva spĺňala charakter zmluvy spotrebiteľskej. Pôvodný majiteľ zmenky - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v predmete poskytovania spotrebiteľských úverov a zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok, mala v tomto prípade zabezpečovací charakter pôvodného právneho vzťahu majúceho povahu spotrebiteľského vzťahu. Zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou spĺňala všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ust. § 52 a nasledujúcich ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože zo samotnej zmluvy vyplýva, že nebola uzatvorená so žalovanou v rámci jej podnikateľskej činnosti, pretože v zmluve sa neuvádza obchodné meno, prípadne IČO

žalovanej, ale boli uvedené v zmenke údaje žalovanej ako fyzickej osoby - nepodnikateľa. Keďže spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, mal okresný súd za preukázané, že žalovaná mala v čase uzavretia úverovej zmluvy, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, postavenie spotrebiteľa.

6. Okresný súd poukázal na ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), 5, § 54 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) a zistil, že zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Ak zmenka vznikla na zabezpečenie splnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, išlo o spotrebiteľskú zmenku, v rámci ktorej existovali odlišnosti oproti zmenke z iného právneho vzťahu. Jednou z odlišností spotrebiteľskej zmenky je zohľadnenie kauzy právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Ďalšou odlišnosťou je ex offo súdna kontrola neprijateľnosti podmienok zmluvy, z ktorej zmenka vznikla a zmluvných podmienok jej vyplnenia. Súd sa musí zaoberať kauzálnymi vzťahmi pôvodného zmenkového veriteľa a žalovanej.

7. Okresný súd dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov spotrebiteľského vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, neobsahovala obligatórne náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., teda poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, čím žalovanej vznikla povinnosť vrátiť iba sumu poskytnutého úveru. Zmenka túto skutočnosť nezohľadňovala. Dohoda o vyplňovacom práve zmenky bola vyhodnotená ako neplatná, keďže umožňovala vymáhať plnenia v rozpore so zákonom, bez zohľadnenia práv spotrebiteľa, zákonite šlo o neplatné dojednanie podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak bola potom neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, bola neplatná aj samotná zmenka, čo korešpondovalo aj s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR dňa 6.5.2008 pod sp. zn. 4Obo/161/2007. Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postupuje v rozpore so zásadami spotrebiteľského práva, preukázal aj samotný list Európskej komisie zo dňa 25.4.2013 pod č. 2012/4165 adresovaný Slovenskej republike s upozornením na nedodržiavanie spotrebiteľského práva Európskej únie s uvedením praktík obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorá vymáha nezákonné pohľadávky založené na nekalých podmienkach s konkrétnym uvedením blankozmeniek, zameraných na vyhýbanie sa riadnej justičnej kontrole. Podľa záverov uvedeného listu obchodníci vyplňajú do blankozmeniek svoju nárokovanú sumu, hoci to právne predpisy o spotrebiteľských úveroch nedovoľujú a napriek skutočnosti, že tieto pohľadávky nemajú oporu v právnych predpisoch a sú založené na nekalých podmienkach, rozhodcovské súdy vynášajú rozsudky aj na základe uvedených zmienek. Zmenku nemožno odčleňovať od noriem spotrebiteľského práva, preto ak je táto vydaná v rozpore so zákonom, a to so zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, je neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

8. V danej veci bol žalovanej poskytnutý úver 250 Eur a zmenka bola vyplnená na zmenkovú sumu 470 Eur, teda podľa názoru okresného súdu aj v prípade, že by skutočne v čase jej vyplnenia nemal byť ani len sčasti úver splatený, išlo o navýšenie o 88 %, teda šlo o jej vyplnenie v rozpore so zákonom. Tým, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., išlo o neplatnú zmenku, na čom nič nemení to, či o tejto skutočnosti žalobca v čase jej indosácie vedel alebo nie. Už len z tohto dôvodu nebol daný právny základ uplatneného nároku, pretože tento sa opiera o neplatnú zmenku pre jej rozpor so zákonom, keďže bol porušený zákonný zákaz o tom, že zabezpečovacia zmenka mala byť vyplnená len na 30% poskytnutej istiny.

9. Okresný súd pri prijatých záveroch poukázal aj na pripomienky Európskej komisie zo dňa 12.2.2014 vo veci C-558/2013, ďalej Smernicu Rady 87/102/EHS. Okresnému súdu z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti bolo zrejmé, že pôvodný veriteľ - spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. v početných prípadoch urobil predmetom súdnych konaní plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Týkalo sa to neprijateľnej sankcie 91,25% ročne (0,25% denne) zmenkových úrokov, ktoré drasticky spôsobili zvýšenie zadĺženia spotrebiteľov, neprimerane vysokej zmluvnej pokuty za „porušenie zmluvných povinností“, netransparentného administratívneho poplatku za úver, neprijateľnej rozhodcovskej doložky, neuvedenia RPMN v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a pod.. Hoci spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. indosovala zmenku na žalobcu, bolo vo vyvolaných súdnych sporoch nevyhnutné

prihliadnuť k tomu, že boli uplatnené plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok a v podstate tieto plnenia namiesto spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uplatňuje žalobca ako indosatár zo zmenky, ktorým nebolo možné priznať súdnu ochranu.

10. Okresný súd poukázal na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“). Podľa názoru okresného súdu dobromyseľnosť indosatára, a to žalobcu bola vylúčená z dôvodu, že každá zmenka v hornom rohu obsahovala číslo, ktoré je číslom príslušnej úverovej zmluvy. Pri nadobúdaní takého veľkého a masového množstva zmeniek, ktoré sú označené rôznymi číslami v hornom rohu a ku ktorému indosant (POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) musel poskytnúť určité údaje o platení, bolo možné vychádzať z toho, že indosatár vedel, že určité kauzálne vzťahy existujú, ale spoliehal sa na to, že nebudú mať na jeho zmenkové práva vplyv. Vzhľadom na uvedené podľa názoru okresného súdu bolo možné tvrdiť, že pri nadobúdaní zmenky konal na škodu dlžníka. V príčinnej súvislosti s tým neprimerane navýšil svoju pohľadávku veriteľa na úkor (na škodu) spotrebiteľa a vystavením a indosovaním zmenky sťažil, resp. znemožnil ochranu spotrebiteľa v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Takému nekalému konaniu okresný súd nemohol poskytnúť právnu ochranu. Okresný súd mal za to, že cieľom indosovania zmenky na žalobcu bolo inkasovať zmenkovú sumu bez toho, aby zmenkový dlžník mohol vzniesť námietky a bez toho, aby súd z úradnej moci namiesto spotrebiteľa aplikoval kogentné zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd bol toho názoru, že aj keď žalovaná neprodukovala žiadne námietky, okresný súd z úradnej moci chránil práva spotrebiteľa dané kogentnými ustanoveniami zákona. Z týchto záverov okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol a o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom žalovanej nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že nebol preukázaný vznik trov na jej strane.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Žalobca nesúhlasil s postupom okresného súdu, ktorý vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, keďže žalovaná takéto dokazovanie nenavrhol. Žalobca predložil platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., preto okresný súd mal žalobe vyhovieť na základe takto predloženej zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samé právo žalobcu. Žalovaná podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorou sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) mohla voči zmenke vzniesť námietky a ak tak neurobila, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Nemohol okresný súd vychádzať zo zmluvy o úvere, ani z toho, že zmenka je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaná je spotrebiteľom, pretože žalobca ani žalovaná sa k týmto skutočnostiam nevyjadrili, tieto sa nemohli stať nespornými skutočnosťami a ak na týchto zisteniach okresný súd založil svoje rozhodnutie, tak jeho rozhodnutie je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Žalobca v odvolaní zdôraznil charakter zmenky ako cenného abstraktného papiera a odkázal na rozhodnutie NS ČR zo dňa 22.08.2012 sp. zn. 25Cdo 1839/2000, z ktorého vyplýva, že zmenka je samostatná, oddelená, nezávislá. Zmenku nie je možné viazať k vzťahom vyplývajúcim zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, s dôrazom, že záväzky zo zmenky, aj keď vznikli z konkrétnych zmluvných záväzkov, sú záväzkami samostatnými. Žalobca ku konaniu rozhodcovskému a k prekážke res iudicata poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, z ktorého vyplýva, že rozhodnutie v rámci rozhodcovského konania nezakladá prekážku rozhodnutej veci, pokiaľ je takéto konanie v rámci záverov NS SR vyhodnotené ako konanie, výsledkom ktorého je rozhodnutie neexistujúce, nikoho nezaväzuje, ak sa jedná o nulitnosť rozhodcovského rozsudku. Vo vzťahu ku rozhodcovskému konaniu žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. marca 2012, sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13. októbra 2011, z ktorých rozhodnutí rovnako vyplýva, že súdy sú povinné prihliadať na neplatnú rozhodcovskú doložku a vyvodiť záver, že rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je nulitným právnym aktom, majúcim účinky paaktu. Rovnaký záver bol prijatý aj v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 78/2011 zo dňa 17. marca 2011 a napokon žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE 308/2011 zo dňa 31. mája 2012. Rozhodcovský rozsudok, ktorý bol ako exekučný titul

uplatnený v exekučnom konaní proti povinnému, ktorým je podľa žalobcu v tomto konaní žalovaná, je nulitným právnym aktom, ktorý nevyvoláva žiadne právne účinky a je nutné na neho nazerať akoby neexistoval. Neexistujúci (nulitný) právny akt nemôže zakladať prekážku res iudicata. Okresný súd bol

preto povinný na túto nulitosť rozhodcovského rozsudku prihladiť aj v danom konaní a uplatnený nárok zo zmenky riadne prejednať. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1CbZm 138/2013, v ktorom sa skorší rozhodcovský rozsudok vydaný na základe totožnej zmenky považoval za nulitný a taký, ktorý nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a vec žalobcu bola meritórne prejednaná. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť, s priznaním náhrady trov súdneho konania.

12. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch II., III. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/5/2018-130 zo dňa 27.6.2018, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.10.2018 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

15. Primárne k rozsahu podaného odvolania žalobcom krajský súd uvádza, že hoci žalobca uviedol, že rozhodnutie okresného súdu napáda odvolaním v celosti, v zmysle uvádzaných dôvodov odvolania bolo zrejmé, že odvolanie žalobcu nesmeruje proti výroku I., ktorým bolo konanie čiastočne zastavené, pretože výrovková časť I. rozsudku okresného súdu bola v súlade s úkonom čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, obsiahnutom v podaní zo dňa 21.12.2015 (č.l. 50 spisu), t.j. výrokom I. rozsudku okresného súdu, súd prvej inštancie vyhovel čiastočnému dispozitívnemu úkonu žalobcu. V zmysle uvedeného preto je nepochybné, že odvolanie žalobcu zo dňa 19.10.2016 nesmerovalo k výrokovej časti I. rozsudku okresného súdu.

16. Krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný. Primárne sa zvyrazňuje to, že okresný súd prejednal vec žalobcu, posúdil žalobcom uplatnený nárok, rozhodol rozsudkom, a preto nie je namieste odvolací dôvod žalobcu v tom, že by okresný súd v danej veci riešil prekážku právoplatne rozhodnutej veci v súvislosti s rozhodcovským konaním z dôvodu, že takúto podmienku konania okresný súd v predmetnej veci v dôvodoch svojho rozsudku nevyhodnocoval.

17. Okresný súd v súvislosti s posúdením sporovej právnej veci nariadil pojednávanie, ktorým postupom umožnil žalobcovi byť prítomný na vykonávanom dokazovaní. Pokiaľ sa žalobca nezúčastnil nariadeného pojednávania pred okresným súdom, tak sa vzdal možnosti oboznámiť sa s vykonávanými dôkazmi, uplatňovať návrhy, predkladať stanoviská, prípadne podávať pripomienky k obsahu vykonávaných dôkazov. V podstate žalobca podaním zo dňa 2.9.2016 ospravedlnil svoju neúčast na nariadenom pojednávaní pred okresným súdom a súčasne vyslovil, že nemá námietky, aby vo veci bolo konané v jeho neprítomnosti a rovnako nežiadal, aby bolo odročené pojednávanie z dôvodu jeho neprítomnosti (podanie žalobcu prostredníctvom pôvodného právneho zástupcu na č.l. 83 - 84 spisu). Okresný súd mal preto splnené všetky podmienky k tomu, aby dokazovanie vykonal aj v neprítomnosti žalobcu. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke.

18. Krajský súd poukazuje na to, že ak okresný súd prihladol na ochranu žalovanej ako spotrebiteľa ex offa a súčasne sa zaoberal vzťahom, ktorý mal väzbu k vystavenej zmenke žalovanou, tak tento postup, ktorý zvolil okresný súd ako súd prvej inštancie, len reagoval na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným

právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, ktorému postupu nemožno nič vytknúť.

19. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať, a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaná nevzniesla námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia.

20. Vzhľadom k rozsahu, podstate odvolacích dôvodov žalobcu primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti.

21. Ak okresný súd na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom sp. zn. 8Er/1351/2012, dôkazmi vyplývajúcimi z tohto exekučného spisu, okrem iného aj zmluvou o úvere, uzavretou medzi žalovanou a POHOTOVOSTĚ, s.r.o. č. 508600110 zo dňa 16.09.2009, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru čl. 14., rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06976/11 zo dňa 28.7.2011, uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8Er 1351/2012-11 zo dňa 19.3.2013, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá proti žalovanej ako povinnému na základe rozhodcovského rozsudku v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 21CoE/121/2013-27 zo dňa 12. februára 2014, uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 8Er/1351/2012-31 zo dňa 7. júla 2014, ktorým bolo exekučné konanie zastavené, a v takomto rozsahu okresný súd vykonal dokazovanie úverového vzťahu, posudzovanie všeobecných podmienok poskytnutia úveru, s obsahom konštatovania neprijateľnej podmienky, tak bolo zrejmé, že týmto postupom okresný súd žalobcovi, ako aj žalovanej vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu práv a oprávnených záujmov, a preto nebolo možné dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia. Krajský súd v súvislosti s posudzovaním tejto odvolacej právnej veci apeluje na princíp právnej istoty, a to Čl. 2 ods. 2 CSP, keď prihliadol na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 pod č. 93.

22. Krajský súd zvyrazňuje, že práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom nielen okresný súd, ale aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR.

23. Okresný súd preto v rámci napadnutého rozsudku postupoval správne, ak prihliadol k záväzkovému vzťahu, a to úverovému vzťahu, ktorý mal väzbu k vystavenej zmenke, ak na samotnom písomnom texte znenia zmenky je v pravom hornom rohu uvedené číslo 508600110, ktoré zodpovedá číslu uzavretej zmluvy medzi žalovanou a predchádzajúcim majiteľom zmenky, v spojení s údajmi vystaviteľa - žalovanej, ktoré identifikovali žalovanú ako fyzickú osobu - občana. Ak k tomuto základnému úverovému vzťahu okresný súd prihliadol a ďalej ho vyhodnocoval vo väzbe k právnej úprave, ktorá zabezpečuje ochranu spotrebiteľa v spojení s rozhodnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré okresný súd vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku, v spojení so zákonom č. 258/2001 Z.z., t.j. ak ex offo posudzoval zmluvný vzťah uzavretý medzi POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovanou, a to úverovú zmluvu, záväzky, z ktorej zabezpečovala žalobcom predložená zmenka, tak takémuto postupu nemožno v súvislosti s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov nič vytknúť, ak rozhodnutie okresného súdu reagovalo aj na Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia NS SR zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky, vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, podľa ktorého „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie

konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

24. Výsledky dokazovania pred okresným súdom preukázali, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania vyplynul aj záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úroku a poplatkov pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom. Rovnako bolo zrejmé postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky, zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver.

25. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienok zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

26. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

27. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a

prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlady právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

28. Okresný súd správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 16. septembra 2009 na zmenkovú sumu 470 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným zmenkovým úrokom od 26. marca 2011, túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika.

29. S poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak by išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obsah úverovej zmluvy bol formulovaný tak, že dochádzalo k narušeniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premietol do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky sa prieči dobrým mravom. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednania podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojím postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, a preto nebolo možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Za tohto dôkazného stavu v predmetnej sporovej právnej veci nebolo možné nárokom žalobcu poskytnúť právnu ochranu v zmysle podanej žaloby, rovnako nebolo možné vychádzať len z pohľadávky na základe predloženej zmenky bez prihliadnutia na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, a to procesne prípustným spôsobom, za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany žalovanej ako spotrebiteľa vyžadovanej právnym poriadkom SR a Európskej únie.

30. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného, ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci aj s vyššie uvádzaným Spoločným Stanoviskom NS SR.

31. V konaní pred krajským súdom neboli zistené dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani pre jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený.

32. Krajský súd v súvislosti s potvrdzujúcim svojim rozhodnutím a vyjadrených zhodnotení poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2011 zo dňa 25.04.2012, podľa ktorého „...odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia okresného súdu a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu“.

33. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V tomto odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, na strane ktorej nevznikli žiadne trovy, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.